

Gyertyaszentelő Boldogasszony 2014.

Bevezetés

"Most már elbocsáthatod szolgálodat, Uram, - Szavaid szerint békességben, - Mert szemeim meglátták Szabadításodat, - Melyet minden nemzet számára készítettél, - Hogy világosság legyen: - Kinyilatkoztatás a pogányoknak - És dicsőség népednek, Izraelnek."

Ez a mai ünnep, Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepének tartalma, mondanivalója pedig az, hogy legyünk mi is világosság mások számára. De azok vagyunk e? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket

Kirie litánia

Védjük e mi hitünk fényét a kioltó veszélyektől? Uram irgalmazz!

Miként a gyertya, világítunk e mi hitünk fényével másoknak? Krisztus kegyelmezz!

Miként a gyertya, melegítünk e mi hitünk fényével másokat? Uram irgalmazz!

Evangélium után

A népszámlálás megtörténte után az idegenek elhagyták Betlehemet, így Szent József megfelelő szállást szerezhettek Jézus és Mária számára. Itt várták be a negyven napot, amelynek eltelte után a kised Jézust bemutatták a templomban.

Valamikor Izrael fiai Egyiptomban raboskodtak, és a fáraó kegyetlenül sanyargatta őket. Csak akkor engedte el a népet, amikor a tízedik csapás során minden egyiptomi családban meghalt a legidősebb, tehát az elsőszülött fiúgyermek. Izrael fiai természetesen megmenekül-

tek, őket nem sújtotta a halál angyala. Ezért hálából minden elsőszülött fiút Istennek kellett szentelni. Mivel azonban ennyi papra nem volt szükség, a szülők jelképesen visszavásárolhatták gyermeküket. A jobb módúak bárányt, a szegényebbek galambot áldoztak váltságdíjként.

Ennek az ősi törvénynek tett eleget Mária és József, amikor a kis Jézussal megjelentek a jeruzsálemi templomban. Erre az eseményre emlékezünk negyven nappal karácsony után. Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén.

A különös elnevezés onnan származik, hogy ilyenkor gyertyát szentelünk templomainkban. Vajon miért tesszük ezt? Ennek több oka is van. Valamikor a pogány Rómában ilyenkor ünnepelték a hadiisten, Mars édesanyját. Égő fáklyákkal járták a várost, és dicsőítettek egy nem létező, kitalált személyt. Ezt az ünnepet akarta az Egyház megszentelni, amikor a Jézusra emlékeztető gyertyát adja a hívek kezébe. Egyben emlékeztet Jézus szavaira is, arra, hogy Ti vagytok a világ világossága! Mi, Jézus követői a világ világossága vagyunk. Kötelességünk, hogy Istennek tetsző életünkkel világoskodjunk az emberek között.

De különösen is azok, akik Istennek szentelik életüket, a szerzetesek. A Zsinat után, a mai ünnep, a megszentelt élet napja is. Ezen a napon emlékezik az Egyház azokra, akik életüket teljes egészében Istennek szentelik, a szerzetesekre és szerzetesnőkre.

Sajnos, még ma is, a sok évtizedes agyimosásnak köszönhetően,

sokan, akik nem ismerik a szerzetességet, meghökkennek már a szó hallatán is, és valami csodabogárságnak tartják a szerzetességet.

Nem ismerik sem múltjukat, sem jelenüket, múltbani és jelenlegi áldásos tevékenységüket. Hogy miért vannak oly kevesen? Sokan nem tudják, vagy már elfedték. Mert 1950-ben, ősi kolostoraikból és zárdaikból, az éj leple alatt, 25 kg-os csomagokkal, leponyvázott autókkal, elhurcolták őket. Majd törvényerejű rendelettel megvonták tőlük a működési engedélyt. A saját hazájukban, földönfutókká, közülük számosat, börtönviselt hitvallókká és vértanúkká tették, a minden nemzeti és keresztény, Kultúr és Szellemi értéket elpusztító erők.

Ha kevesen vannak, annak egyik oka ez, a másik az, hogy a hosszú harc alatt elhulltanak legjobbjaink. Megöregedtek. Közéjük álló fiatalokat nem volt szabad felvenniük.

Hála a jó Istennek, újraéledhettek. A megnyesett fa, kizöldült! Az újraéledtek között vannak olyan szerzetesrendek, amelyeknél életerős a növekedés, sajnos vannak olyanok is, amelyeknél gyengébb. Vannak olyanok, ahová szlovákiai, romániai magyarokat, vannak olyanok, ahová lengyeleket, olaszokat, indiaiakat hívnak be. S vannak olyanok, akik Kárpátaljára, s vannak olyanok, akik Angliába is tudnak küldeni férfi, illetve női szerzeteseket.

Jelenlétük e világban nélkülözhetetlen! Micsodahatással van e világra a megboldogult, Nobel-díjas Teréz anya! Ne feledjük a Szentet!

Harmincnégy évvel ezelőtt egy kicsiny, hajlott hátú, fakókék szárit és kopottas sarut viselő törékeny nő lépett a svéd király elé, hogy átvegye a Nobel-békedíjat. A bársonyban pompázó, ragyogó teremben köröskörül előkelőségek és hírességek foglaltak helyet frakkban és szmokingban, elegáns estélyiben. A világ befolyásos emberei mind odagyültek. A kör közepén pedig a kicsi asszony száriban, saruban. Teréz anya Indiából, a betegek és haldoklók szolgálólánya.

Amikor a mikrofonhoz lépett, hogy megtartsa előadását, egyszerű szavakkal, mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne, imádságra hívta a jelenlevőket. A hírességekkel együtt Assisi Szent Ferenc szavaival mondott hálaimát Istennek a Nobel-békedíjért.

Hivatkozhatnék élőkre is! De nem teszem. Tény viszont, hogy a szerzetesség, - az egyház, magyar egyházunk történeti zarándokútja során sokféle szolgálattal járult hozzá Isten népe, az egyház és általa egy-egy nemzet lelki és szellemi kultúrájának felépítéséhez. Életük példájával és áldozatukkal, igehirdetéssel, tanítással, betegápolással, a rászorulóknak: szegényeknek és magányosoknak támogatásával.

Hogy Istennek szentelt imádságos és áldozatos életükkel, sokféle tevékenységükkel szolgálhassák társadalmunk megújulását, s nemzetünk boldogabb jövőjét, elismeréssel, tisztelettel, szeretettel, imával, együtt működésünkkel segítsük őket áldásos tevékenységükben. Amen.

F. F.

Egyetemes könyörgések. A gyertyaszentelői megszentelt élet napjára való tekintettel kérjük Istenünket hogy minden egyes Hazánkban is képviselt vagy itt létrejött szerzetesi közösségre, lelkiségi mozgalomra, az apostoli élet bármelyik csoportjára az Úr bőséges áldását, hogy hitelesen élhessék Istennek szentelt életüket, hogy az vonzó legyen a mai fiatalok számára is, hogy feltöltődjenek a szerzetesi házakban a megüresedő helyek, és így mindig és mindenhol bőven legyenek a sötétségben botorkálók számára irányt jelző gyertyafények.

Amen